

[Arbejds- og Socialministeren.]

om Ændringer, hvis de praktiske Erfaringer godtgør Nytten og Nødvendigheden deraf, og jeg kan godt sige, at naar jeg har tiltraadt dette Forslag om at revidere Loven i 1950—51, er det ud fra den Betragtning, at *noget* Tid maa man have til at indsamle de Erfaringer, som skal danne Grundlaget for en eventuel Revision. Vi kan bare se Loven om Hjælp til Børneforsorgsinstitutioner, Vuggestuer o. s. v.; dér maatte man undskyde Revisionen, fordi Løbetiden havde været for kort — Administrationen havde ikke faaet indsamlet de nødvendige Oplysninger —, og det er meget beklageligt.

Derimod maa jeg fraraade at stemme for de af det kommunistiske Parti stillede Ændringsforslag, og jeg vil sige, at hele Spørgsmaalet, ogsaa det, det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen var inde paa, tager sig lidt anderledes ud, naar man giver sig til at studere bare saadan noget som § 1, Formaaalsparagraffen, hvori det udtrykkelig hedder:

„For at afhjælpe og forebygge Ungdomsarbejdsløshed og for bedst muligt at fremme Overgangen til det almindelige Erhvervsliv henvises unge arbejdsløse efter de derom gældende Regler til praktisk Arbejde.“

Og saa kommer det:

„Er dette ikke muligt . . .“

Lovgivningen her er altsaa, hvad jeg vil kalde en Slags Nødhjælp, fordi Hovedformaalet — det er klart for enhver forstandig, ogsaa for det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen, deri er vi fuldkommen enige — selvfølgelig er fortrinsvis at faa dem beskæftiget ved det normale Erhverv. Men hvis man lukker Øjnene op, kan man ikke undgaa at se, at nogle gaar til Bunds, de faar ikke den Træning, som er nødvendig, de faar ikke Mulighed for at klare sig, og det er disse enkelte, der er Tale om at hjælpe.

Det, man tilsigter, er at skabe et Apparat af den nødvendige Størrelse. Jeg har med Vilje ikke gjort ret meget for at nedlægge Lejre i den Tid, Loven ikke var revideret. Jeg mente, jeg var forpligtet til saa vidt muligt at opretholde den uforandret, indtil Forslag om Revision var fremme, saa man kunde drøfte Spørgsmaalet, og det er min Tanke i Forbindelse med Ministeriets Ungdomsudvalg at drøfte, paa Grundlag af det Talmateriale, der foreligger, og de Beregninger, der er opstillet, i hvilket Omfang det vil være nødvendigt fremover at opretholde dem. Men jeg kan sige, som sandt er, at de allerfleste af

vore Lejre har været anvendt til andre Formaal, enten har de været udlejet eller solgt, og naar man opstiller de store Millionbeløb, hvad jeg ikke har noget imod — det er Tal, der fremgaar af Finansloven —, maa man huske paa, at det var godt, vi havde disse Institutioner, selv om de anvendtes til andre Formaal. Da Beslaglæggelserne kom frem her i Landet og Antallet af forvildede unge gjorde Opførelse af Forsorgsbygninger stærkt paakrævet, stod vi i en Situation, hvor det var næsten ugørligt at bygge, og en Del af disse Institutioner overgik saa til Børneforsorgen, og Fængselsvæsenet og Politiet har været svært ivrige efter at faa fat i nogle af disse Bygninger, og de har endda bygget til i et Omfang, saa vi, der sad i det gamle Ungdomsudvalg, forbavsedes, nej ikke forbavsedes, men forundredes noget over det Omfang, det har taget. Det, man tilsigter dér, er at holde det Apparat, som er nødvendigt, og for saa vidt kan jeg godt give det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen Lov til at kalde det en Afviklingslov. Ingen ønsker at opretholde disse Institutioner i større Omfang og med større Belægning end nødvendigt i den Situation, vi kommer til at staa i med Hensyn til disse Forhold.

Siger man, at det koster at opretholde disse Institutioner, indrømmer jeg, at selvfølgelig koster det, men det koster ogsaa, hvis man forsømmer at gøre det, som er paakrævet for at hjælpe de unge, der ikke er kommet i det rigtige Spor og ikke kommer ind i produktivt Arbejde, og som ellers gaar til Spilde. Det er et stort Spørgsmaal, om det kan opgøres i Penge, hvad det er værd. Derfor er en positiv Indsats paakrævet endnu et Stykke Tid, og derfor kan jeg tilraade at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Strøm): I Anledning af de Betragtninger, der er anstillet, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger, først til det ærede Medlem Hr. Karlsson, der som Medlem af Ungdomskommissionen har haft Lejlighed til at være med i en Indstilling angaaende Spørgsmaalet om de arbejdstekniske Ungdomsskoler. Jeg har forstaaet, at det, det ærede Medlem tog Afstand fra, var den tvungne Henviisning. Jeg har gjort opmærksom paa, at efter Lovforslaget, som det foreligger nu, bliver der nedsat et Udvalg, hvori samtlige Rigsdagens Partier, eller i hvert Fald de Partier, der er repræsenteret i Finansudvalget, faar et Medlem, og dette Udvalg bliver raadgivende for den højtærede Arbejds- og Socialminister, og